

[Knud Lind]

statslig side, og man kan begynde med en registrering af disse problemer. Og selv om man ofte fra anden side i salen påstår, at Fremskridtspartiet ikke er miljøvenligt, glemmer man de gange, hvor Fremskridtspartiet faktisk har sagt ja til nogle ting.

Under punkt 3 på side 7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, hvor man opregner de økonomiske konsekvenser, taler man om 570 mio. kr. over 4 år. Jeg vil godt sige, at vi har haft betænkeligheder i Fremskridtspartiet, vi havde faktisk gerne set, at beløbet var naglet lidt mere fast. Jeg ved ikke, om det kunne have stået i lovteksten; det er ikke sikkert, for det er jo et finanslovpolitisk problem. Vi erkender disse problemer, men vi erkender også, at det er nogle problemer, som ikke bare kan løses her og nu, uden at man tænker på den øvrige økonomi. Det er ud fra det synspunkt, vi ser problemerne; vi siger ikke, at de ikke skal løses.

Vi har den holdning, at det er forureneren, der skal betale i de tilfælde, hvor forureneren findes og forureneren i øvrigt er i stand til at betale. Ud fra det synspunkt mener vi også, at man skal passe på, at man ikke blot vælter kommunernes problemer over på staten, når vi nu taler om de 570 mio. kr., for så er vi ikke sikre på, at det kan gøres for det; så er det måske en milliard kroner eller mere, der skal til.

For så vidt angår de kommunale gasværksgrunde, er det kommunerne, som har anlagt dem, har ført tilsyn med dem og har været ansvarlige for dem. Derfor er kommunerne at betragte som forureneren.

Vi vil dog ikke helt afvise, at man kan komme ind i et problem med hensyn til en fordelingsnøgle, hvis man kan kalde det således, idet man kunne tænke sig, at problemet var så uoverkommelig stort, at kommunerne ikke var i stand til at løfte denne tunge byrde. Men i første omgang drejer det sig jo om registrering, og hvad det angår, får man det indtryk, at i hvert fald Københavns og Frederiksberg Kommuner helt afgjort mener, at deres problemer er statens problemer, at det er staten, der bør betale for disse registreringer m.v. Hvad det angår, mener vi, at giver vi først los på det område, er der ingen ende på udgifterne. Vi ved godt, at der vil komme udgifter over en årrække alligevel. Men vi tror, der bliver fokuseret lidt for stærkt på selve spørgsmålet om de kommunale gasværksgrunde.

Endvidere vil jeg gerne gøre miljøministeren opmærksom på, at vi er alvorligt bekymrede for, at dette lovforslag kan medføre en registreringsdille ude i amter og kommuner. Vi kan leve forstille os, hvordan en stakkels lille købmand, der engang har haft en benzintank, som måske har lækket en lille bitte smule, får sin grund registreret som affaldsdepot, giftgrund; det bliver tinglyst, og fra den ene dag til den anden er den pågældende faktisk bankerot.

Jeg ved godt, at miljøministeren har skrevet – og det er vi glade for – en del om dette emne i sit betækningsbidrag, men vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at vi med vort kendskab til den effektivitet, man af og til kan udvise i kommunerne, mener, at det kan komme til at skade en hel masse mennesker. Når jeg siger dette, er det også, fordi selve rensemetoderne og den måde, man vil gå til værks på, faktisk er lidt uklare for tiden. Pludselig viser det sig måske, at man kan ordne det langt nemmere og også ordne det lokalt. I stedet for som hidtil at sende det til Holland kunne man ordne tingene lokalt, og så ville man stå med en hel masse tinglysninger af noget, som egentlig ikke rigtig var noget alligevel. Det er det, vi er bange for.

Men som sagt vil vi gerne fra Fremskridtspartiets side se på de problemer, der er i lovforslaget. Men en af vore betingelser er altså, at vi har en garanti for, at vi i første omgang – og jeg tror, det er i overensstemmelse med det, miljøministeren siger – ligesom skal se tingene an først, hvor det drejer sig om de 570 mio. kr.

Ud fra disse synspunkter kan vi altså ikke stemme for de af Socialdemokratiet og SF stillede ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Hr. Knud Lind sagde mange interessante ting i sit indlæg; men jeg skal koncentrere mig om én ting og spørge hr. Knud Lind, hvad han mener, når han siger: Jeg vil ikke helt afvise en fordelingsnøgle.

Hr. Trøjborg brugte udtrykket »en solidarisk fordeling mellem staten og kommunerne«, og den vending tog jeg til mig som en, vi også godt kan bruge i Socialistisk Folkeparti.

Jeg vil gerne spørge hr. Knud Lind, hvad der menes med en fordelingsnøgle. For hvis man stemmer for ændringsforslaget, er gasværksgrundene inde i lovforslaget på linje med de